

REISVERSLAG

Normandië 2009

Planning

- weinig tot geen

Reisgidsen

- de ANWB-gids Normandië

Kaarten

- IGN-kaarten van de streek

In het kort

24 juni 2009

Om op reis te kunnen gaan moet een mens soms wat moeite doen. Het kan niet altijd een last-minute met animatie zijn.

Op een mooie zomerdag vertrekken we om 7u55, eerst te voet, dan met bus en trein richting Geel. Bij Dicar gaan we een nieuwe McLouis Steel 562 ophalen voor onze reis naar Normandië.

Reis ? Naar Normandië is natuurlijk geen wereldreis, geen Thailand of Mexico. Het is een reis naar het land van de grote invasie in 1944, het land van abdijen, kastelen en parken. Het land van veel groen en veel water, stranden, rotsen en kleine baaien met piepkleine haventjes, van het werelderfgoed "Mont St Michel" en van heel veel vriendelijke mensen, *de Normandiërs*.

McLouis Steel 562

Na alle paperassen vervuld en veel uitleg gekregen te hebben kunnen we op weg, een nieuw speeltje rijker. De eerste korte rit - 75km - bevalt ons reeds zeer goed.

Na de middag begint het inladen want morgen gaan we op weg.

25 juni 2009

Er ontbreken nog twee gasflessen aan de inboedel maar na deze aankoop kunnen we op weg. Het is een beetje passen want de gaskast is tamelijk klein. Bij Primagaz vinden we de flessen (10,5 kg) die er juist in kunnen.

Het is schitterend weer, de ring rond Brussel is ons vriendelijk gezind en via Halle gaat het richting Franse grens en Amiens.

Amiens is ons zwart beest - één van de - en ik rij alweer verloren. De gps weet geen raad, wil ons zelfs het veld in sturen, maar een zeer goede kaartleester brengt mij terug op het juiste spoor. Even de autostrade op richting Abbeville en een uurtje later

staan we aan de ingang van **St. Valery sur Somme**. De staanplaats is niet meer langs de haven zoals de laatste keer dat we hier waren. Het is nu een heel grote en mooie plaats op 10 min bergaf stappen van het centrum. Nederlanders, Duitsers, enkele Engelsen en Belgen, een 50-tal mobilhomes staat hier bij elkaar.

Een wandeling langs de havengeul en door de winkelstraat scherpt de eetlust aan. Aan de overkant van de baai van St Valery sur Somme ligt in de verte Le Crotoy. Tussen beide stroomt de Somme naar zee, liggen slikken en zoute weiden waar schapen op grazen. Het is zeer kalm aan de promenade, het komende weekend trekt de massa nog niet aan.

's Avonds hebben we de plaatselijke bouillabaisse gegeten en de nacht zal waarschijnlijk zeer rustig zijn op onze staanplaats.

26 juni 2009

Het dondert en bliksemt (zegt men) die nacht. De regen roffelt op het dak, één meter boven ons hoofd. In een motorhome maakt regen steeds een hoop lawaai. Het blijft regenen tot 11u, maar vermits de meeste motorhomers langslapers zijn is dat niet direct een probleem. Tussen de vlagen door het vui-

le water gelost, vers ingeladen en de eerste franse geneugten uit de pot geschud. Rond 11u doen we inkopen in de lokale Carrefour en tanken we Gasole (diesel) aan 1,07 €/liter.

De eerste kilometers richting **Arromanches**, onze eerste stop in Normandië, hebben we nog af en toe een regenvlaag. De autostrade droogt snel, er is weinig verkeer en een groot deel is zonder “péage”.

Van Abbeville gaat het richting Caen en Cherbourg. We rijden in de nevel over de “Pont de Normandie”. Nog steeds indrukwekkend maar na vijf keer is het whawgevoel wel weg. Het schiet wel op, we hebben alleen een beetje vertraging door werken en de gebruikelijke file op de ring rond Caen.

In de vroege namiddag komen we in Arromanches aan. De laatste staanplaats is smal, het wordt een beetje wringen bij het parkeren. Zon, zee, strand en “teensletsen”, geen echte “strandzjanetten” maar oorlogstoeristen. ‘s Avonds nog een resto en dan dodo.

Morgen gaan we naar het westen, weg van de landingsstranden en de Tweede Wereldoorlog, naar de natuur.

27 juni 2009

We vertrekken vroeg uit Arromanches. Onze eerste halte wordt **Montebourg**, waar een servicepunt voor motorhomes is. Het ritueel van water lossen en innemen gaat elke dag een beetje vlotter. We raken ons tweede verblijf stilletjesaan gewoon.

Bij **Quinéville** is er een groot strand met ruw zand. Strandliggers zijn er niet te zien, algen en keien op het ruwe zand zijn geen aangenaam zandbed. Vlakbij, aan de Rue de la

Plage ligt het Musée de la Liberté.

We stoppen 's middags aan het kerkje van **Morsalines**. Er heeft juist een begrafenis plaats van een hoge piet van de gendarmerie, er lopen bolle hoofden met grote kepies rond. Als stopplaats voor mid-dageten is het wel geschikt. Vandaag gaan we enkele kerken bezoeken, van de grootste eenvoud tot meer geraffineerde interieurs.

De eenvoud staat in **Quettehou**, het kleurrijke in **Montfarville**.

Van op een 123m hoge heuvel heb je van aan het kerkje van **La Pernelle** een schitterend zicht op de kuststreek. De weg ernaar is steil en smal, maar het uitzicht loont de moeite. De kerk van **Montfarville** heeft een mooi beschilderd interieur, geschilderd door een lokaal kunstenaar.

We rijden verder richting de Pointe de Barfleur, naar de **Phare de Gatteville**. Er wordt daar een halve marathon gelopen, we zijn niet alleen op weg naar de vuurtoren!

Dichte drommen lopers wandelen naar de startplaats onder de phare.

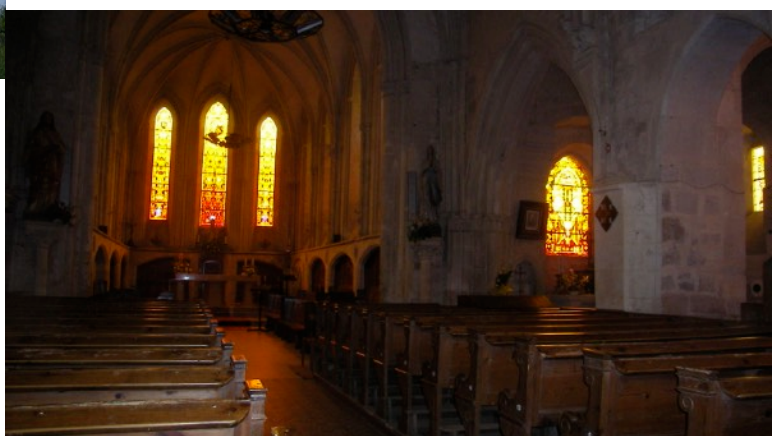
Het weer is schitterend en in een weide staan twee echte

ezels de anderen gade te slaan.

Onze slaapplek ligt vandaag naast de camping van

Saint-Vaast-la-Hougue.

28 juni 2009

Na een zeer rustige nacht maken we een wandeling door de stad. We hebben snel een bakker met harde broden en zachte croissants gevonden.

Het is eb en enkele oesterkwekers zijn aan het werk in hun percelen. Met een traktor op hoge wielen rijden ze door het water. De haven is afgesloten met een sluisdeur, gezien het eb is kan er geen boot uit of in.

Aan de rand van de haven staat een mooie zeemanskapel. In de verte liggen de "eilanden" Tatihou en Ilet droog wegens eb. Overal zijn restanten van militaire versterkingen te zien. De meeuwen laten van grote hoogte mosselen vallen op de pier, een originele manier om ze te openen. Enkele druppels na een overvliegende meeuw laten het ergste vermoeden.

Onze eerste bestemming is de versterkte kerk van **St Pierre l'Eglise**. Het is zondag, de dag van de rommelmarkten. Overal staan kraampjes met brood en worst. Ik dacht dat dit een Duitse gewoonte was! In **Barfleur** is het ook rommel, en door die markt vinden we nergens parking. Barfleur zal voor een andere keer zijn.

De granieten huizen langs de weg laten een charmant havenfront vermoeden.

Aan de **Cap Lévy** staat een zware, brede vuurtoren. Het haventje aan het Fort Lévy is mooi gelegen, ideaal om te wandelen langs de kust. De wegjes er naar toe zijn voor een motorhome echter zeer smal. Zonder tegenligger gaat het, anders is het millimeterwerk.

In de namiddag gaan we op weg naar **Tourlaville** en zijn château. We hebben echter pech, er is die zondag een speciale manifestatie langs de kust. De château is onvindbaar en onze geplande pleisterplaats onbereikbaar.

Eéns per week zoeken we een camping op om eens uitgebreider te kunnen douchen en gebruik te maken van stroom om alle batterijen -

gsm, fototoestel, iPod - op te laden. In Frankrijk hebben veel campings een "camper-stop", waar je voor een beperkt bedrag kunt overnachten met een motorhome.

Op zoek naar een stopplaats rijden we naar de andere kant van het schiereiland, naar **Treauville**. Op 2,5km van de kust is er daar een super-rustige staanplaats bij een boer. Buiten de extra douches is er alles

aanwezig, we missen de camping dus helemaal niet.

29 juni 2009

In onze motorhome is er zelden vroeg beweging te zien maar rond 9u proberen we ons toch uit bed te worstelen. Voor 10u raken we bijna nooit op weg. Het ochtendritueel van water in en uit neemt tijd in beslag, maar maakt deel uit van de relaxerende bezigheid die reizen met een motorhome is.

Er is minder verkeer dan 't zondags. In **Le Pieux** hebben we de Intermarché geplunderd - toch voor 20 euro - en we gaan naar de kust.

Het is schitterend weer wanneer we in **Biville** aankomen. Tot op 500m van het strand schijnt de zon, daarna niets meer. Wolken tot op de grond en een koude wind. De wolken drijven landinwaarts en richting zee is er niets te zien. De Calvaire des Dunes, het natuurschoon van Biville, blijft een mysterie. Een klasje Franse studenten heeft meer belangstelling voor elkaar dan voor de duinen.

We doen een tweede poging in **Auderville**, het uiterste westen van Normandië, waar ons een stralend uitzicht beloofd wordt vanaf Goury. Onderweg komen we langs de nucleaire opwerkingsfabriek van La

Hague. Op een prachtige plek gelegen maar een voorbeeld van oude, voorbijgestreefde technologie.

In **Goury** hetzelfde probleem als in Biville. Prachtig weer tot op 200 m van het strand en dan niets meer. In de verte priemt de top van een vuurtoren door de wolken. Even later verdwijnt hij (voor altijd ?) in de nevel.

De reddingsboot van Goury heeft een indrukwekkende erelijst van geredde zeelui.

Normaal gezien een prachtige plek voor een wandeling langs de kust, is het nu een lichtgrijze bedoening. De lage heuvels die de baai omsluiten en de GR langs de kust geven zin om eens terug komen.

We keren terug naar het binnenland, morgen willen we naar de Mont Sint Michel gaan.

Het heuvelend landschap van midden Normandië is een lust en een rust voor het oog. In **Bricquebeck** vinden we een mooie staanplaats aan een visvijver.

30 juni 2009

Deze nacht hadden we een flinke plensbui maar de morgen is droog en zwoel. Het belooft een zeer on aangename dag te worden.

Bricquebeck is een verrassend mooi stadje, veel mooier dan zijn buur St Sauveur. Deze parel der lelijkheid laten we snel achter ons, de Mont St Michel is nog 100km ver! De tweede wereldoorlog heeft ook

hier zijn sporen achtergelaten. Het “kamp” van Patton, een grasveld met één Shermantank, is zelfs een wegwijzer waard.

We rijden langs kaarsrechte wegen met weinig verkeer en weinig dorpen. Een picknick meenemen is de boodschap want de dorpen en de resto's zijn zeer dun gezaaid. Kleine nijdige autootjes nemen niet de moeite om achter ons te blijven en schieten ons schichtig voorbij. Een kleine rode was iets te optimistisch en heeft de gracht uitgekuist. Scheef en mistroostig hangt de chauffard tegen het kofferdeksel.

We zoeken een rustig plaatsje voor de picknick en volgen vanaf Coutainville kilometerslang de richting Pointe d'Agon. Het blijkt een schiereiland te zijn, één groot natuurgebied en heel rustig. Spijtig van het zwoele weer, dit is opnieuw een uitgelezen wandelgebied!

In de vroege namiddag zijn we in Avranches, waaraan we *goede herinneringen* hebben van een vorig bezoek. De herinnering wordt niet helemaal bevestigd, **Avranches** blijkt

heel druk geworden, overspoeld door toeristen. Het uitzicht richting Mont St Michel van uit de jardin des plantes is nog steeds zeer mooi. Onder de jardin ligt er een aire de camping-cars.

Aan de Mont St Michel is het opvallend kalm, weinig volk en weinig motorhomes. Van de reeds lang geplande werken om de baai bij vloed weer vol water te krijgen is niets te zien. Vanaf 18u begint het zachtjes te regenen maar om 20u breekt hier en daar de zon door. Het is nog steeds warm maar de zwoele dag is weg geregend. De zigeuners - ook echte - beklimmen de berg, er wordt duchtig gefotografeerd. Op de omwalling heb je al de tijd om te kijken en te klikken. In de smalle straatjes is het rustig.

Buiten enkele late klanten in de restaurants is er weinig beweging. De avondzon zet de baai in een feeëriek licht.

Om 22u begint een juist toegekomen Italiaanse familie aan het avondeten, hier en daar steekt een schotelantenne - verrassend weinig - boven het dak, zacht gebabbel buiten, we staan hier goed!

1 juli 2009

Ontwaken op de zandvlakte rond de Mont St Michel geeft steeds een speciaal gevoel. De verlatenheid, de stilte, gras- en zand dooraderd met watergeulen, meeuwen krijsen. De geur van de zee heeft de ganse motorhome doordrongen.

Je mag hier niet meer elke dag overnachten, bij hoog tij loopt de zandvlakte onder water en wie niet weg is, is gezien. Grote borden verwittigen je welke parking die dag onder water komt, aan de ingang van de parking

zegt de parkeerwachter of je kan overnachten. De eerste mobilhomes verlaten al vroeg de slaappleats, de eerste dagtoeristen komen toe. Nog even de dijk op en dan weg, naar “La Suisse Normande”.

Clécy is vandaag onze bestemming, naar de camping “Les Rochers des parcs”. Volgens onze gids is die prachtig gelegen aan de Orne. Onder de bomen aan het water kunnen we de zwoele dag doorbrengen. Dit is het algemene kenmerk van deze vakantie. Het is steeds zo warm, zo zwoel, dat we weinig of geen zin hebben om fysieke inspanningen te leveren. Het is hier nochtans opnieuw prima wandelgebied. Het doet eerder aan de Ardennen dan aan La Suisse denken, klein en fijn.

Kajakkers op het water, restaurantjes aan de overkant, geruis van de waterval. We doezelen weg in de hitte - 30° - van de namiddag. Enkele struiken langs de waterkant geven schaduw maar geen verkoeling. Een frisse pint en een goed boek is alles wat we vandaag nodig hebben. Morgen gaan we terug naar “boven”, naar het noorden.

2 juli 2009

We denken vandaag bij grote uitzondering eens vroeg op te staan, maar wanneer we wakker worden - zonder wekker - is het reeds half tien. De camping is reeds in volle bedrijvigheid, het springkasteel daverd, de kajakkers kreunen, wij geeuwen.

zien zijn nemen we nu de alternatieve weg.

In St Valery en Caux is er geen plaats, weinig staanplaatsen, motorhomes op elkaar gedrongen maar met een mooi uitzicht. In Veules les roses is de staanplaats oerlelijk en volgens ons slecht gelegen. De enige vrije plaats is een hoekje tegen de struiken. We vermoeden dat die hoek voor de meer onfrisse behoeftes gebruikt wordt en trekken verder.

Dan maar naar **Dieppe**, aan de rechterkant van de havenmonding tegen de klippen. Tussen de Belgen en de Nederlanders vinden we hier één verdwaalde Fransman. Iedereen geniet op het grasveld van zon en zeelucht. Dieppe stad is 500m ver. Overdag is het er niet zo rustig, veel bedrijvigheid van in- en uitvarende boten en verkeer naar de carferry. 's Avonds als die activiteiten stilvallen daalt ook de rust over ons tijdelijk dorp.

Wat opvalt dat in 70% van de motorhomes een huisdier - een hond - mee op reis gaat. We hebben er ook eentje met een kat gezien, een braaf rasbeest waar weinig beweging in zat.

3 juli 2009

Deze nacht knalt en bliksemt het weer. Regenen, gieten, met bakken valt het water uit de lucht. Slapen zit er in dit trommelblik niet in, toch niet volgens de vrouwen, de mannen hebben zoals steeds niets gehoord. 's Morgens is het fris en licht bewolkt, zalig weer dus. Als tussenstop op weg naar huis gaan we naar de tuinen van de **Abdij van Valloires**.

Het heeft in de vallei naar de Abdij zo erg geregend dat we af en toe door een moddervlakte rijden. Van de weg is geen spoor meer te bekennen, dat wordt kuisen morgen.

De tuin is prachtig gelegen in een lichte glooiing van de kleine vallei.

Om 18 zijn we thuis, de eerste trip is geslaagd.

